

2. Въ всякакви случаи, а най повече въ сумнительны, да препоручаваме себе-си цѣли на волю-тѣ Божію и на Неговыи промыслы.

3. Женскыи полкъ да подражава въ цѣломудріе-то на дѣвѣ Марію: Та могла да каже за себе-си смѣло (безъ всяко-шюпе): че не е познала мъжъ.

ЕВАНГЕЛІЕ

НА ПРАЗНИКЪ ВЪЗНЕСЕНІЯ ХРИСТОВО

Лукки гл. 24, ст. 36—53. зач. 114.

Съдържаніе. Іисусъ Христосъ по възкресеніе-то съ являва на ученици-ты си, и възнеса на небо-то.

ЯВЛЕНІЕ-ТО ХРИСТОВО НА УЧЕНИЦИ-ТЫ ПО ВЪСКРСЕНІЕ-ТО.

1. Сѣа же ѣмъ глаголющымъ, и самъ Іисъ стѣ поредѣ ѣхъ, и глагола ѣмъ: миръ вамъ (а). ст. 36.

2. Оубоавшеа же и пристрашни бывше, миахъ духъ видѣти (в). ст. 37.

3. И рече ѣмъ: что смущени есте; и почто помышленіа входатъ въ сердца ваша; ст. 38.

УВѢРЕНІЕ ХРИСТОВО НА УЧЕНИЦИ-ТЫ ВЪ ДѢЙСТВИТЕЛЬНОСТЬ-ТѢ СИ НА ВЪСКРСЕ- НІЕ-ТО.

1. Видите рѣцѣ мои и нозѣ мои (в), ѣкѡ самъ азъ есмь: ѡсажните мѣ и видите: ѣкѡ духъ плоти и кости не ѣмать, ѣкоже менѣ видите ѣмуща. ст. 39.

2. И сѣе рекъ, показѡ ѣмъ рѣцѣ и нозѣ. ст. 40.